

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Tatiany Biednikovej v trestnej veci obvineného **J. B.** pre zločin šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 21. apríla 2010 v Bratislave o dovolaní obvineného J. B. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. januára 2010, sp. zn. 2To 142/2009, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolanie obvineného J. B. **s a o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 24. novembra 2009, sp. zn. 3T 82/2009, bol obvinený J. B. uznaný za vinného v bode 1/ zo zločinu šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že
v bode 1/
v presne nezistenom čase v dňoch od 1. septembra 2008 do 2. septembra 2008 v K., ktorého majiteľkou je A. K., nahováral J. K., nar. X. a L. J., nar. X., k vdychovaniu bieleho prášku, ktorý prášok obaja vdýchli cez slamku do oboch nosných dierok, následkom čoho u nich došlo k bolesti hlavy, štipaniu nosnej dutiny a očí, pričom skúmaním Kriminalisticko-expertíznym ústavom PZ Bratislava na prítomnosť omamnej látky v moči, bola u J. K. a L. J. zistená prítomnosť metamfetamínu, ktorý je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkov v znení neskorších predpisov do druhej skupiny psychotropných látok;

v bode 2/

v čase od 15.00 hod. dňa 28. augusta 2008 do 17.30 hod. dňa 1. septembra 2008 v K., odtiaľ z obývacej izby odcudzil kovovú pokladničku s finančnou hotovosťou vo výške 53 000 Sk (1 759,28 €) a jeden kus obrúčky zo žltého kovu, finančnú hotovosť vo výške 600 Sk (19,92 €), 3 ks liehovín, čím spôsobil poškodenému I. V., bytom K., odcudzením vecí škodu vo výške 56 375,50 Sk (1 871,32 €) a poškodením zariadenia spôsobil škodu vo výške 135 Sk (4,48 €).

Za to ho Okresný súd Žilina odsúdil podľa § 174 ods. 2, § 38 ods. 2 a § 41 ods. 2 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu uložil podľa § 287 ods. 1 Tr. por. povinnosť nahradiť poškodenému I. V., bytom K., škodu vo výške 56 510,50 Sk (1 871,32 €), pričom poškodeného I. V. so zvyškom nároku na náhradu škody podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 27. januára 2010, sp. zn. 2 To 142/2009, na podklade odvolaní podaných okresným prokurátorom a obvineným J. B. podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil vyššie uvedený rozsudok vo výroku o treste a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvineného J. B. podľa § 174 ods. 2, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 a § 41 ods. 2 Tr. zák. odsúdil k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného J. B. zamietol.

Proti tomuto rozsudku obvinený J. B. podal dovolanie, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Žilina 16. februára 2010. Obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., keďže podľa jeho názoru tak okresný ako aj krajský súd dospeli k nesprávnym skutkovým záverom. Súčasne týmto písomným podaním požiadal o ustanovenie obhajcu, nakoľko si je vedomý, že dovolanie môže podať iba prostredníctvom obhajcu, ktorý ho musí v tejto veci zastupovať.

Okresný súd Žilina predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného J. B. 25. marca 2010.

V tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné konštatovať, že za účelom podania dovolania obvinenému obhajcu **nemožno (ex offio) ustanoviť**, pretože obvinený si na tento účel obhajcu musí zvoliť (§ 39 Tr. por.), čo vyplýva z § 373 ods. 1 Tr. por.

V tejto súvislosti treba potom vec uzavrieť tak, že dovolanie (nesprávne) podané ustanoveným obhajcom je pre uvedenú chybu „nulitným úkonom“, ktoré preto Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je v dovolacom konaní oprávnený preskúmať.

Tento nesprávny postup pritom neprimerane predlžuje konanie a navyše je nehospodárny pre trovy obhajoby ustanovenému obhajcovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto z vyššie uvedených dôvodov dovolanie podľa § 382 písm. d/ Tr. por. odmietol, keďže neboli splnené podmienky dovolania podľa § 373, pričom v tejto veci Najvyšší súd Slovenskej republiky neuplatnil postup podľa § 379 ods. 1 Tr. por., pretože obvinený J. B. má vedomosť o tom, že procesné spôsobilým je iba dovolanie podané prostredníctvom obhajcu, ktorého si na tento účel zvolí a ktorý ho bude v tejto veci zastupovať.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 21. apríla 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Zuzana Cerovská